

International Journal of Sanskrit Research

अनन्ता

ISSN: 2394-7519

IJSR 2025; 11(5): 167-169

© 2025 IJSR

www.anantaajournal.com

Received: 06-08-2025

Accepted: 04-09-2025

K Raveendra Pradeep Piyasena
Department of Central Culture
Fund, Archaeology Graduate
Training, Master of Philosophy
Degree, University of Peradeniya,
Reading, Rathnapura, Sri Lanka

उत्तरे श्रीलङ्कादेशे ओलैचुवाडी इत्यस्य महत्त्वम्।

K Raveendra Pradeep Piyasena

DOI: <https://www.doi.org/10.22271/23947519.2025.v11.i5c.2813>

सारांश

ओलैचुवाडी श्रीलङ्कादेशस्य तमिलजनानाम् एकः सांस्कृतिकविरासतः अस्ति । एतेषु प्राचीन ओलैचुवादिषु संगमसाहित्यं, भक्तिकाव्यं, महाकाव्यं, तमिल-ऐतिहासिकविवरणम्, ज्योतिषशास्त्रम्, आयुर्वेदः, तमिललोकजीवनं च इत्यादयः विषयाः विस्तृताः सन्ति । उत्तरश्रीलङ्कादेशस्य ओलैचुवाडीलेखनानि दक्षिणभारतस्य तमिलनाडुराज्यस्य ओलैचुवाडीलेखनपरम्परायाः प्रभावं प्राप्नुवन्ति इति स्पष्टम् । अस्य लेखस्य उद्देश्यं उत्तरश्रीलङ्कादेशे अस्याः साहित्यविरासतां महत्त्वं व्याख्यातुं वर्तते।

कुटशब्दः ओलैचुवाडी, श्रीलंका, उत्तर प्रान्त, लेखन परम्परा, महत्त्व

प्रस्तावना

एशियाप्रदेशे ताडपत्रलेखाः विविधनाम्ना प्रसिद्धाः सन्ति । यथा बर्मादेशे पेसर पाण्डुलिपिः, इन्डोनेशियादेशे लोन्तरा इति, कम्बोडियादेशे च शास्त्रस्तुक्-ऋथ इति कथ्यते । भारते श्रीलङ्कादेशे च सिंहली-बौद्धसमुदायेन ते पुस्कोला इति उच्यन्ते, श्रीलङ्कादेशस्य तमिलसमुदायेन तु ओलैचुवाडी इति नाम प्रयुक्तम् । अस्य लेखस्य शीर्षकं उत्तरश्रीलङ्कायाः ओलैचुवाडी-महत्त्वात् अस्ति, अतः परं उत्तरश्रीलङ्कायाः आधिकारिकं नाम ओलैचुवाडी इति नाम ताडपत्रशिलालेखानां सन्दर्भार्थं प्रयुक्तम् एतत् नाम दक्षिणभारतस्य तमिलनाडुराज्ये ताडपत्रशिलालेखानां कृते प्रयुक्तं नाम अस्ति । यथा उपरि उक्तं दक्षिणभारते राज्यरूपेण गृहीते सति प्रत्येकं राज्यं ताडपत्रशिलालेखानां आधिकारिकनामानि परिचययितुं शक्नोति । केरलदेशे थलियोला, तमिलनाडुदेशे ओलैचुवाडी, आन्ध्रप्रदेशे थलापोथालु इति नाम्ना प्रसिद्धम् अस्ति ।

उत्तरश्रीलङ्कादेशस्य जाफ्ना, मुल्लैतिवु, मन्नार, वन्नी च जिल्लास्य ओलैचुवाडीपरम्परा तमिलनाडुदेशस्य लेखनउपसंस्कृतेः प्रभावेण विकसिता लेखनपरम्परा अस्ति जाफ्नामण्डले ओलैचुवाडी सहस्राणि सन्ति । अनेकाः दस्तावेजाः तमिलभाषायां लिखिताः सन्ति, तमिल्-संस्कृतयोः मिश्रभाषायां लिखितानि पुस्तकानि अपि सन्ति । उत्तरप्रान्ते ओलैचुवाडी-नगरस्य अधिकांशः भागः जाफ्ना-पुस्तकालयस्य अग्रिना नष्टस्य अनन्तरं नष्टः इति ज्ञातम् । उत्तरप्रान्ते ओलैचुवाडी-संरक्षणं प्रति सार्वजनिकनिजी-सम्बद्धानां संस्थानां ध्यानस्य अभावस्य मुख्यकारणं त्रिंशत् वर्षाणि यावत् चलितां भयंकरं युद्धम् अस्ति अस्य गृहयुद्धस्य कारणेन उत्तरप्रान्ते ग्राम्यगृहपेटिकासु ये ओलैचुवाडीः आसन्, तेषां बहवः नष्टाः अभवन् । उत्तरप्रान्ते एतस्य लिखितधरोहरस्य संरक्षणार्थं सम्प्रति अनेकाः भिन्नाः परियोजनाः रणनीतिरूपेण कार्यान्विताः सन्ति । तेषु नूलाहम फाउण्डेशनं मुख्यपरियोजनासु अन्यतमं इति सूचयितुं शक्यते । तदतिरिक्तं ईपीए-१०५६ परियोजनानि दर्शयितुं शक्यन्ते । इदं ज्ञापयितुं शक्यते यत् श्रीलङ्कादेशे सम्प्रति युद्धानन्तरं नष्टस्य पुरातत्त्वविरासतस्य पुनर्निर्माणार्थं प्रयत्नशीलाः सन्ति अधोलिखितानां

Corresponding Author:
K Raveendra Pradeep Piyasena
Department of Central Culture
Fund, Archaeology Graduate
Training, Master of Philosophy
Degree, University of Peradeniya,
Reading, Rathnapura, Sri Lanka

सर्वेषां परियोजनानां माध्यमेन अद्यत्वे एकः लघुग्रामः
चिह्नितुं शक्यते यत्र लेखकाः ओलैचुवाडी-नगरस्य

लेखनकलां निर्वाहयन्ति, सः च मुल्लैथिवु-मण्डलस्य
पुथुक्कुदियरिप्पू-क्षेत्रम्

चित्र 1: अंशः "ஓலைச்சுவடியை தமிழன் எதற்குப் பயன்படுத்தினான் | "
<https://archive.roar.media/tamil/main/history/history-of-olai-chuvadi> २०१८ अगस्त ३१

तारिखओलैच्वाडी इत्यस्य पारम्परिकं संरक्षणं विशालः
विषयः अस्ति । तमिलजनाः नीमतैलं, गुञ्जतैलं,
गेदुम्बाअङ्गारं च उपयुज्य ओलैच्वाडीं संरक्षन्ति । श्रीलङ्का
एकः अद्वितीयः द्वीपः अस्ति यः अतीव दीर्घसभ्यतायाः
माध्यमेन सांस्कृतिकसभ्यतां आनयत् । ओलैच्वादिसंरक्षणे
प्रयुक्ताः पारम्परिकाः पद्धतयः अत्र दृष्टान्तरूपेण दर्शिताः
सन्ति । तमिलजनानाम् पारम्परिकज्ञानं, देशीज्ञानं,
पारम्परिकं ज्ञानं च इति अपि ज्ञायते एषः प्रकारः
तमिलजनैः पीढीतः पीढीपर्यन्तं निर्वाह्यते, तथा च
क्षेत्रविशेषे निवसतां जनानां समूहस्य विशिष्टगुणान्
प्रतिबिम्बयति इति दर्पणरूपेण अपि द्रष्टुं शक्यते
ओलैच्वाडिस्य पारम्परिकसंरक्षणस्य सोपानानि यथा सन्ति
।

- रजः निष्कासनम्।
- ब्रशिंग तैलम्।
- अक्षराणां कृष्णीकरणं।
- पुस्तकस्य सूत्रीकरणं।
- भण्डारणम्।

पूर्वोक्तपदार्थानाम् अनुसरणं कृत्वा ओलैचुवाडीं रक्षितुं
शक्यते । प्रथमं रजः निष्कासनप्रक्रिया क्रियते । अस्मिन्
ओलैचुवाडी-संरक्षकाः रजः दूरीकर्तुं ब्रशस्य उपयोगं
कुर्वन्ति । पारम्परिकसंरक्षणस्य द्वितीयं कार्यं तैलघर्षणम्
अस्ति । उत्तरप्रान्ते अस्य कृते प्रयुक्तस्य तैलस्य प्रकारः
कोहोम्बा तैलम् अस्ति । अन्येषु प्रान्तेषु विकीर्णस्य
ओलैचुवाडी इत्यस्य संरक्षणे धूमकेतुतैलस्य उपयोगः
श्रीलङ्कादेशे अपि चिह्नितुं शक्यते । गेदुम्बा अङ्गारस्य
उपयोगेन अक्षराणां कृष्णीकरणं संरक्षणस्य अन्यत्

सोपानम् अस्ति । सूत्रेण पुस्तकानां बन्धनं ओलैचुवाडी-
संरक्षणस्य अपरं सोपानम् अपि अस्ति । तमिलजनाः
मराप्पेट्टासु ओलैचुवाडीसंरक्षणे पुस्तकानि संगृह्णन्ति ।
केषुचित् सन्दर्भेषु ओलैचुवाडी अपि अलमारीषु संगृह्यते ।
पुस्तकानां कीटानां रक्षणार्थं कीटनाशकघटाः निर्माय
भण्डारणस्थाने संग्रहीतुं शक्यन्ते ।
कीटनिवारकघटनिर्माणे रक्तवस्त्रं प्रयुज्य मरिचं,
दालचीनीवल्कं, कर्पूरं, ऋषिमूलं, कोहोम्बापत्राणि
इत्यादीनि कीटनाशकचूर्णानि प्रयोजयित्वा ततः घटाकारं
कृत्वा संगृह्यन्ते

चित्र 2: पियासेना.के.आर.पी (२०२२) कीटैः क्षतिग्रस्तं
पाण्डुलिपि

ओलैचुवाडी-संरक्षणे श्रीलङ्कादेशस्य अनेकाः समस्याः
सन्ति । श्रीलङ्का उष्णकटिबंधीयः देशः अस्ति । अतः नित्यं
परिवर्तनशीलं तापमानं आर्द्रता च भवति । अस्य कारणात्
सम्पूर्णं देशे स्थिरजलवायुः नास्ति, अतः उत्तरश्रीलङ्कादेशे

विकीर्णानां ओलैचुवाडी-वृक्षाणां संरक्षणे संरक्षणे वा बहवः समस्याः उत्पन्नाः एतादृशानां परिवर्तनं शीलं बाह्यपर्यावरणकारकाणां कारणात् सर्वेषां प्राकृतिकसामग्रीणां अस्तित्वमपि परिवर्तते तथा च जलवायुस्थितयः तेषां पदार्थानां अस्तित्वं प्रभावितं कुर्वन् मुख्यकारकत्वेन अवगन्तुं शक्यते अधिकांशं ओलैचुवाडी पेटेषु संगृह्यते । अन्यथा काष्ठालमारीषु भवन्ति । यतो हि अलमारयः, अलमारीः, पेटिः, काष्ठनिर्मिताः अलमारीः केवलं किञ्चित् आर्द्रतां शोषयन्ति, तस्मात् तस्य आर्द्रतायाः

प्रत्यक्षतया ओलैचुवाडीयाः आवरणरूपेण प्रयुक्ते काष्ठे अवशोषणस्य गतिः किञ्चित् न्यूनीभवति अतः विद्यमानलिखितसामग्रीणां क्षतिः आंशिकरूपेण न्यूनीकर्तुं शक्यते, अद्यापि प्राचीनतमिलपुस्तकालयेषु तमिलग्रामगृहेषु च एषा व्यवस्था निर्वाहिता अस्ति ओलैचुवाडी-संरक्षणे अन्यत् समस्याप्रदं स्थितिं भण्डारणस्य समये समुचितप्रबन्धनस्य अभावः इति चिन्तयितुं शक्यते ।

चित्र 3: पियासेना.के.आर.पी (२०२२) रक्तवस्त्रघटे प्रयुक्तं कीटनाशकं

ओलैचुवाडीसंरक्षणस्य महत्त्वं तेषु निहितस्य ज्ञानव्यवस्थायाः कारणात् अस्ति । उत्तरश्रीलङ्कादेशस्य ओलैचुवादिषु निहिताः विषयाः तमिलव्याकरणपुस्तकानि, तमिलसाहित्यं, आयुर्वेदः, ज्योतिषशास्त्रं, महाकाव्यं च सन्ति ।

तेषु निहितेन ज्ञानेन ओलैचुवाडिस्य महत्त्वं तीव्रं भवति । उपर्युक्तं विचार्य उत्तरश्रीलङ्कादेशे ओलैचुवाडी-महत्त्वं स्पष्टं वर्तते, विश्वस्य देशेषु विद्यमानानाम् एतासां धरोहरानाम् संरक्षणं अस्माकं सर्वेषां कर्तव्यं दायित्वं च अस्ति ।

संदर्भ सूची

1. Franco E. The oldest philosophical manuscript in Sanskrit. J Indian Philos. 2003;31(1-3):21-31. DOI: 10.1023/A:1024690001755.
2. Franco E. Three notes on the Spitzer manuscript. J South Asian Stud. 2005;49:109-111.
3. Rath S. Aspects of manuscript culture in South India. Leiden: Brill Academic; 2012, p. IX, 158-168, 252-259. ISBN: 9789004219007.
4. Padmakumar PK, Sreekumar VB, Rangan VV, Renuka C. Palm leaves as writing material:

history and methods of processing in Kerala. PALMS. 2003;47(3):125-129.

5. Kumar DU, Sreekumar GV, Athvankar UA. Traditional writing system in Southern India palm leaf manuscripts. Design Thoughts. 2009;7:2-7.
6. ஓலைச்சுவடியை தமிழ்ந் எதற்குப் பயன்படுத்தினான் [Why Tamils used palm-leaf manuscripts]. Roar Tamil. 2018 Aug 31. Available from: <https://archive.roar.media/tamil/main/history/history-of-olai-chuvadi>
7. Neelakandan Nagarajan. தமிழ் சுவடிகள்: உண்மையும் நமது கடமையும் [Tamil manuscripts: truth and our responsibility]. International Institute of Tamil Studies; 2019 Jul 8. Archived 2020 Aug 6 at the Wayback Machine.